

Совет на Европа/Европски суд за човекови права, 2015. Овој превод е направен со поддршка на Специјалниот фонд за човекови права на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Тој не го обврзува Судот. За дополнителни информации погледнете ја целосната информација во врска со авторско право на крајот од овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2015. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2015. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот Бр. 182

Февруари 2015 г.

Халдиман (Haldimann) и други против Швајцарија - 21830/09

Пресуда 24.2.2015 [Оддел II]

Член 10

Член 10-1

Слобода на изразување

Слобода на пренесување на информации

Осуда на новинари заради тоа што снимиле и емитувале, со цел од јавен интерес, разговор со осигурителен брокер: *повреда*

Факти – Четирите жалители се новинари. Во 2003 г., четвртата жалителка договорила средба со осигурителен брокер за време на која таа се претставила како потенцијална клиентка. Оваа средба била снимена без знаење на брокерот. Откако бил информиран за снимката отпосле, засегнатиот одбил да се изкаже за нејзината содржина. Откако неговото лице било пикселизирано и неговиот глас изменет, разговорот бил делумно емитуван во рамките на една телевизиска репортажа за практиките во областа на продажба на производи од животното осигурување. Сите четворица жалители учествувале во подготовката и во емитувањето на оваа репортажа.

Жалителите биле осудени, поединечно, заради снимање на разговори на други лица и недозволено снимање на разговори. Им биле изречени парични казни од дванаесет дена-парични казни кои се движеле од 80 до 290 ЕУР по ден, и што се однесува до четвртата жалителка, казна од четири дена-парична казна од околу 30 ЕУР по ден условно и пробен период од две години .

Право - Член 10: Мешањето во правото на жалителите на слобода на изразување било предвидено со закон и можело да ја има за цел заштитата на правата и угледот на другите, имено правото на брокерот на својата сопствена слика, сопствениот збор и углед.

Судот веќе имал работа со случаи кои се однесувале на повреди на личниот углед на јавни личности во кои утврдил шест критериуми кои треба да се анализираат во случај на балансирање на правото на слобода на изразување и правото на почитување на приватниот живот: придонесот кон дебата од општ интерес, реномето на засегнатото лице и предметот на репортажата, претходното однесување на засегнатото лице, начинот на добивање на информациите и нивната вистинитост, содржината, формата и реперкусиите од објавувањето како и сериозноста на изречената казна. Судот, исто така, се произнел за случаите за клеветата кои имале врска со професионалната пракса на поединец. Сепак, овој случај се разликува од оние претходни случаи во оној степен во кој, од една страна, осигурителниот брокер не бил јавна личност која уживала специјално реноме и, од друга страна, спорната репортажа немала за цел да го критикува брокерот лично, туку целела одредени деловни практики спроведени во рамките на професионална категорија на која тој и припаѓал. Оттука, влијанието на репортажата врз личното реноме на брокерот било ограничено и овој конкретен аспект треба да се земе во предвид при примената на критериумите наведени погоре.

Темата на направената репортажа - имено слабиот квалитет на советите дадени од страна на приватните осигурителни брокери, и оттука, прашање на заштита на правата на потрошувачите - се однесувала на дебата од многу важен јавен интерес. Секако, брокерот снимен без негово знаење не бил јавна личност. Тој не се согласил да биде снимен и оттука можел разумно да верува во приватниот карактер на таа средба. Меѓутоа, репортажата во прашање не била фокусирана на личноста на брокерот туку на одредени бизнис практики воспоставени во рамките на дадена професионална категорија. Покрај тоа, средбата не се одржала во канцелариите на брокерот или во друг професионален простор. Отука, повредата на приватниот живот на брокерот е помала отколку во случај брокерот лично и ексклузивно да бил предмет на репортажата.

Употребата на скриената камера не била апсолутно забранета според домашното право туку можела да биде дозволена под строги услови. Иако брокерот легитимно можел да се почувствува измамен од страна на жалителите, тие сепак не можат да бидат обвинети за однесување кое е намерно спротивно на етичките правила. Последниве всушност не ги игнорирале новинарските правила онака како што биле дефинирани од страна на Швајцарскиот совет за печат кој ја ограничува употребата на скриената камера, туку тие поскоро заклучиле дека предметот на нивната репортажа требало да им дозволи употреба на скриена камера. Швајцарските судови не биле едногласни во однос на ова прашање. Според тоа, не може да се биде сигурен дека жалителите не сакале да ги почитуваат етичките правила кои се применливи за овој случај, што се однесува до начинот на добивање на информации.

Што се однесува пак на презентираниите факти, нивната вистинитост никогаш не била оспорена.

Самата снимка нанела само ограничена штета на интересите на брокерот, бидејќи само ограничен круг на луѓе имале пристап до наведената снимка. Во овој случај е пресудно тоа што жалителите го пикселизирале лицето на брокерот на начин на кој само бојата на неговата коса и кожа сеуште се гледале по трансформацијата на сликата и што и неговиот глас исто бил изменет. На истиот начин, Судот нагласува дека доколку облеката на брокерот била видлива, таа немала некој препознатлив знак и средбата не се одвивала во просториите во кои брокерот обично работел.

Оттука, мешањето во приватниот живот на брокерот не е толку сериозно за да треба да го засени јавниот интерес во однос на информирањето за наводните недостатоци кои се однесуваат на работата на осигурителните брокери. Меѓутоа, иако паричните казни биле релативно лесни, изречената санкција може да има тенденција да ги охрабри медиумите да се воздржат од изразување критики, и тоа, дури иако на жалителите не им било оневозможено да ја емитуваат нивната репортажа.

Заклучок : повреда (шест гласови против еден).

Член 41 : нема барање за штета.

(Видете исто *Axel Springer AG c. Allemagne* [GC], 39954/08, 7 февруари 2012, [Информативна белешка 149](#)[ote d'information 149](#))

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права
Изготвено од страна на секретаријатот, ова резиме не го обврзува Судот.

Кликнете тука за да пристапите кон [Информативни белешки за судската пракса](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права, 2015.

Службени јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е направен со поддршка на Специјалниот фонд за човекови права на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Тој не го обврзува Судот, ниту пак Судот презема некаква одговорност за квалитетот на истиот. Може да се преземе од HUDOC базата на судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од секоја друга база на податоци со која Судот го споделил. Може да се прават копии за некомерцијални цели под услов да се цитира полниот наслов на случајот, заедно со горенаведениот знак за авторско право и упатувањето на Специјалниот фонд за човекови права. Доколку се планира некој дел од овој превод да се користи за комерцијални цели, ве молиме обратете се на publishing@echr.coe.int

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2015.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2015.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (<http://hudoc.echr.coe.int>). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int